

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 864

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 august 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 211 din 9 aprilie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României	2–5
Decizia nr. 236 din 25 aprilie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (2) din Codul penal	6–7
ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
34. — Ordonanță privind stabilirea unor măsuri pentru derularea Programului național de dezvoltare locală	8
35. — Ordonanță privind constituirea, organizarea și funcționarea Rețelei nucleelor pentru dezvoltare durabilă din România	9–10
1.046. — Hotărâre privind alocarea de sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2024, pentru suplimentarea bugetului Ministerului Afacerilor Externe	11
1.047. — Hotărâre privind alocarea unor sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2024, pentru suplimentarea bugetului Curții Constituționale	11
1.048. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Integrarea sistemului de control acces al Magistralei 4 (Racord 1 — Nicolae Grigorescu 2 — Anghel Saligny și Racord 2 — Gara de Nord 2 — Străulești) cu Magistralele 1, 2 și 3 și TL”	12
1.049. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Autostrada Timișoara—Moravița”, județul Timiș	13
1.051. — Hotărâre privind repartizarea sumelor corespunzătoare cotei prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea bugetului de stat pe anul 2024 nr. 421/2023 pentru finanțarea instituțiilor publice de spectacole din subordinea autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale din județe, respectiv teatre, opere și filarmonici	14–15
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 211**

din 9 aprilie 2024

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3)
din Codul de procedură penală și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006
privind Codul vamal al României**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, excepție ridicată de Victor Grec, Ionel Grec, Dumitru Grec și Daniel Grec în Dosarul nr. 1.733/100/2018 al Tribunalului Maramureș — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.147D/2020.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, domnul avocat Augustin Zegrean, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Susține că dispozițiile art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României sunt neconstituționale, fiind încălcat principiul proporționalității, în condițiile în care fapta poate să fie săvârșită de două sau mai multe persoane împreună, dar valoarea prejudiciului să fie foarte mică. Face referire la Decizia nr. 176 din 24 martie 2022, prin care instanța de contencios constituțional a admis excepția și a constatat că dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României sunt neconstituționale. Apreciază că dispozițiile art. 274 teza a doua din același act normativ reglementează o pedeapsă foarte mare în raport cu fapta comisă. Face comparație cu dispoziții din Codul penal, menționând că pentru anumite infracțiuni prevăzute de acesta legiuitorul a redus limitele de pedeapsă, fără însă a reduce și limitele pentru infracțiunile prevăzute de Codul vamal.

4. Reprezentanta Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României. Susține că stabilirea limitelor de pedeapsă intră în competența legiuitorului, reprezentând opțiunea acestuia potrivit politicii sale penale, în temeiul prevederilor constituționale ale art. 61 alin. (1). Face referire la Decizia nr. 138 din 10 martie 2016. Curtea nu poate sancționa o eventuală necorelare între tratamentul sancționator al

anumitor infracțiuni și optica legiuitorului reflectată în ansamblul pedepselor prevăzute în Codul penal și în alte acte normative. Menținerea unor limite de pedeapsă în cazul anumitor infracțiuni se reflectă în gradul de pericol social pe care legiuitorul îl poate considera ca fiind foarte înalt într-o anumită perioadă. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a acesteia. În acest sens, face referire la Decizia nr. 48 din 28 februarie 2023 și Decizia nr. 458 din 13 iulie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 24 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.733/100/2018, **Tribunalul Maramureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României**, excepție ridicată de Victor Grec, Ionel Grec, Dumitru Grec și Daniel Grec cu ocazia soluționării unei cauze penale în care autorii excepției au fost trimiși în judecată sub aspectul săvârșirii, printre altele, a infracțiunii de contrabandă.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală**, autorii acesteia realizează o scurtă prezentare a istoricului reglementării procesuale referitoare la valoarea probatorie a declarațiilor persoanelor acuzate de săvârșirea unei infracțiuni. În continuare, apreciază că din interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor de lege criticate rezultă calitatea de mijloc de probă necondiționat a declarațiilor părților și a subiecților procesuali principali, ceea ce contravine exigențelor constituționale rezultate din prevederile art. 21, 23 și 24 din Legea fundamentală. Arată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, noțiunea de martor are un sens autonom, intrând în această categorie orice persoană care furnizează declarații care pot servi ca temei al condamnării, indiferent de calitatea procesuală atribuită potrivit legii naționale, fiind aplicabile în aceste cazuri toate garanțiile prevăzute de art. 6 paragraful 1 și paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Susțin că nu pot fi înțelese rațiunile pentru care legiuitorul a atribuit valoare probatorie similară declarațiilor acuzaților și celor ale martorilor, în condițiile în care primii nu sunt expuși unei sancțiuni, chiar dacă nu declară adevărul, în timp ce martorii riscă să răspundă penal atunci când nu spun adevărul.

7. Având în vedere aceste aspecte, apreciază că este inechitabilă atribuirea unei valori probatorii necondiționate declarațiilor unui suspect sau inculpat făcute cu privire la alt inculpat sau suspect. Celui acuzat trebuie să i se asigure

posibilitatea de a se confrunța cu acuzatorul său, prin asigurarea prezenței acestuia din urmă în fața unei instanțe, în cadrul unei ședințe publice în care să fie ascultată mărturia acuzatoare. În caz contrar, se ajunge la o restrângere nejustificată a dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 paragraful 3 din Convenție, care presupune acordarea oportunității adecvate de audiere de către acuzat a unui martor a cărui declarație poate servi ca temei determinant al condamnării.

8. Susțin că dispozițiile de lege criticate reflectă inconsecvența legiuitorului în privința aptitudinii probatorii necircumstanțiate a declarațiilor inculpatului în cazul procedurii simplificate de judecată, nefiind suficientă simpla recunoaștere a comiterii faptei de către inculpat. Or, dacă declarația de recunoaștere a inculpatului nu poate întemeia în măsură determinantă o hotărâre de condamnare a acestuia, cu atât mai puțin o probă de asemenea natură nu poate fundamenta fără rezerve o condamnare a unui coacuzat, fără să se încalce dreptul la proces echitabil.

9. Atribuirea unei importanțe capitale declarației unui coacuzat este contrară exigențelor unei justiții echitabile, în înfăptuirea căreia nu este permisă răsturnarea prezumției de nevinovăție prin declarații făcute de persoane care sunt mâinate de anumite interese, situație inevitabilă în privința coacuzatilor, care în mod firesc urmăresc disculparea lor sau asigurarea unui regim sancționator favorabil. O protecție eficientă și reală a prezumției de nevinovăție presupune înlăturarea legislativă a situațiilor în care prezumția de nevinovăție poate fi răsturnată prin mijloace de probă cu privire la care există suspiciuni *in abstracto*, iar formal nu există instrumente de asigurare a fiabilității acestora.

10. Referitor la forța probantă a declarațiilor investigatorilor, colaboratorilor ori martorilor anonimi, arată că instanța de la Strasbourg a statuat că o hotărâre de condamnare nu se poate întemeia în măsură exclusivă sau determinantă pe declarațiile acestora, întrucât drepturile apărării, mai ales în componenta privitoare la posibilitatea de a interoga martorii acuzării, sunt prejudiciate prin imposibilitatea confruntării depline a acestor martori.

11. Apreciază că același neajuns există și în situația confruntării coacuzatilor care formulează declarații acuzatoare, în privința acestora simpla facultate recunoscută de lege de a nu da declarații autoacuzatoare punând apărarea în imposibilitatea de a interoga pe deplin aceste categorii de subiecți procesuali, ceea ce constituie o limitare nejustificată a dreptului la apărare. Face referire la Decizia nr. 10 din 17 aprilie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 28 mai 2019. Apreciază că rațiunile arătate mai sus se aplică *mutatis mutandis* și în privința persoanei vătămate, *subiect pasiv al infracțiunii*, precum și a denunțătorilor, care au obținut avantaje procesuale ori substanțiale.

12. Omisiunea includerii mijloacelor de probă reprezentate de declarațiile suspectilor, inculpaților sau persoanelor vătămate în categoria celor care nu pot întemeia în măsură determinantă o hotărâre de condamnare conduce la o protecție insuficientă a drepturilor celui acuzat, ceea ce impune interpretarea și aplicarea lor în concordanță cu perspectiva oferită de prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. În ceea ce privește dispozițiile art. 274 din Legea nr. 86/2006, autorii excepției apreciază că acestea nu respectă

exigențele constituționale referitoare la proporționalitatea pedepsei în raport cu gravitatea faptei penale. Arată că pedeapsa prevăzută de lege pentru forma simplă a infracțiunii de contrabandă este închisoarea de la 2 la 7 ani, iar pedeapsa pentru forma calificată a acestei infracțiuni este închisoarea de la 5 la 15 ani, diferența dintre sancțiuni fiind nejustificat de mare. Forma simplă constă în comiterea faptei de contrabandă de către o singură persoană, iar forma calificată constă în comiterea aceleiași fapte de două sau mai multe persoane împreună, această diferență nejustificând disproporția dintre pedepse.

14. Se susține că principiul proporționalității trebuie avut în vedere atât de legiuitor la stabilirea limitelor pedepsei, cât și de judecător la aplicarea efectivă a acesteia. Or, câtă vreme pedeapsa stabilită în textul criticat este apropiată de cuantumul pedepsei prevăzute pentru infracțiunea de omor, nu se poate susține că este respectat principiul proporționalității. Se arată că pentru alte fapte din categoria infracțiunilor economice prevăzute de Codul penal nivelul pedepselor a fost redus substanțial prin noua reglementare.

15. **Tribunalul Maramureș — Secția penală**, făcând referire la Decizia Curții Constituționale nr. 63 din 22 ianuarie 2019, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală este neîntemeiată. În plus, dispozițiile art. 103 alin. (1) din Codul de procedură penală, care dau organului judiciar posibilitatea liberei aprecieri a probelor, sunt de natură să înlăture orice inconvenient cu privire la forța probantă a declarațiilor suspectului sau inculpatului date în anumite cauze sau în anumite circumstanțe. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, instanța judecătorească arată că, deși se constată o disproporție vădită în ceea ce privește regimul sancționator instituit în cazul săvârșirii faptei de contrabandă de către o singură persoană față de situația în care infracțiunea a fost comisă de două sau mai multe persoane împreună, această reglementare reprezintă opțiunea legiuitorului penal la un anumit moment.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală este inadmisibilă. În subsidiar, făcând referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la Decizia Curții Constituționale nr. 63 din 22 ianuarie 2019, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește dispozițiile art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, arată că regimul pedepselor constituie expresia politicii penale a statului, fiind de competență exclusivă a Parlamentului, în calitatea acestuia de unică autoritate legiuitoare a țării. Potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora se reglementează prin lege organică, astfel încât revine legiuitorului infraconstituțional competența să reglementeze, potrivit unor criterii ce țin de politica penală, incriminarea unor fapte care aduc atingere relațiilor sociale, cu obligația de a respecta, în același timp, prevederile constituționale, precum și pe cele de tehnică legislativă. În acest domeniu, legiuitorul se bucură de o marjă de apreciere destul de

întinsă, având în vedere că acesta se află într-o poziție care îi permite să aprecieze, în funcție de o serie de criterii, necesitatea unei anumite politici penale. Mai mult decât atât, alegerea regimului sancționator în cazul faptelor considerate infracțiuni nu este de natură să afecteze caracterul legal al sancțiunii penale ori proporționalitatea acesteia, de vreme ce limitele pedepselor aplicabile pentru toate tipurile de infracțiuni sunt în mod expres prevăzute de lege, prin norme clare, accesibile și previzibile, aspecte întru totul aplicabile și în cazul infracțiunii de contrabandă.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006. Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală: *„Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.”*

— Art. 274 din Codul vamal al României: *„Faptele prevăzute la art. 270—273, săvârșite de una sau mai multe persoane înarmate ori de două sau mai multe persoane împreună, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.”*

21. Autorii excepției susțin că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, art. 1 alin. (5) referitor la claritatea și previzibilitatea legilor, art. 11 alin. (1) și (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție și art. 23 alin. (12) referitor la principiul egalității. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1, paragraful 2, paragraful 3 lit. d), paragraful 4 lit. b) referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și dispozițiile art. 49 alin. (3) referitor la principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală, Curtea reține că autorii solicită Curții Constituționale completarea acestor dispoziții în sensul de a enumera și declarațiile coînculpaților și pe cele ale inculpaților care au solicitat aplicarea procedurii simplificate de judecată printre

acele declarații pe care nu poate fi întemeiată, în măsură determinantă, hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei. Răspunzând unei critici similare, Curtea a respins-o ca inadmisibilă, prin Decizia nr. 499 din 3 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1094 din 5 decembrie 2023.

23. Curtea a reținut că operațiunile legislative de modificare și completare a actelor normative sunt de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Constituție, excedând atribuțiilor instanței de contencios constituțional, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, *„se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”*.

24. Mai mult, dispozițiile legale criticate constituie opțiunea legiuitorului, potrivit politicii sale penale, aspect ce rezultă și din faptul că Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală a fost recent modificată, prin mai multe acte normative, cu titlu exemplificativ fiind Legea nr. 51/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 6 martie 2023, sau Legea nr. 201/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 6 iulie 2023, prilejuri cu care legiuitorul, dacă ar fi considerat că este oportun, ar fi putut să modifice și să completeze dispozițiile legale criticate în prezenta cauză, potrivit susținerilor autorilor excepției de neconstituționalitate.

25. Este adevărat că, prin Decizia nr. 59 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 1 august 2019, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată și a constatat că dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate, în condițiile în care autorul excepției susținea că prevederile legale criticate sunt neconstituționale din perspectiva faptului că, pe lângă declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați, nu sunt menționate și declarațiile denunțatorului audiat în calitate de martor. Curtea a reținut, la paragraful 40 din decizia precitată, că sfera martorilor protejați [inclusi de legiuitor la art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală] ale căror declarații nu pot fi determinante în luarea unei hotărâri de condamnare este în realitate mai largă decât cea care rezultă nemijlocit din text. În această categorie sunt incluși investigatorii cu identitate reală sau protejată, colaboratorii cu identitate reală sau protejată, martorii amenințați, martorii vulnerabili, dar și persoana vătămată și partea civilă cu privire la care s-au luat măsuri de protecție similare martorilor amenințați. Din acest punct de vedere, persoana vătămată protejată și partea civilă protejată se află în aceeași situație faptică și au același regim juridic ca cel al martorilor protejați, prin urmare, și efectele declarațiilor lor trebuie să fie asemănătoare cu cele ale acestora din urmă. Restrângerea valorii probante a declarațiilor acestor persoane are la bază temerea că atât investigatorii și colaboratorii, cât și martorii protejați (în sens larg) sunt supuși unui anumit control de autoritate din partea organului de urmărire penală și astfel pot fi influențați în declarații, fie pentru că unii sunt agenți executivi ai statului, fie pentru că alții au anumite interese (colaboratorii pot avea interesul de a obține o remunerație sau de a li se reduce pedeapsa în propriul dosar, de

a beneficia de un acord de recunoaștere a vinovăției sau de renunțare la urmărirea penală etc.) în a acționa conform dorinței organului judiciar sau sunt îndatorați moral de efortul de protejare a lor și reacționează în consecință etc. Astfel, prin decizia precitată, Curtea a explicat sfera noțiunii de „martor protejat”, fără însă a completa soluția legislativă criticată în cauză cu noi categorii de participanți în procesul penal, astfel cum solicită autorii prezentei excepții de neconstituționalitate. Așa fiind, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

26. În ceea ce privește dispozițiile art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, Curtea reține că, răspunzând unei critici identice, prin Decizia nr. 239 din 27 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 3 august 2023, a respins excepția ca neîntemeiată.

27. Curtea a reținut, în considerentele Deciziei nr. 882 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 15 aprilie 2021, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, că dispozițiile art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României sunt constituționale în raport cu criticile formulate, în acord cu jurisprudența sa constantă, potrivit căreia stabilirea limitelor de pedeapsă intră în atribuțiile organului legiuitor, reprezentând opțiunea acestuia, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, care apreciază, în concret, în funcție de o serie de criterii, printre care și frecvența fenomenului infracțional.

28. Totodată, Curtea a reținut că libertatea individuală nu are caracter absolut, fiind necesar să se exercite între coordonatele stabilite de ordinea de drept, așa încât încălcarea regulilor care compun ordinea de drept autorizează legiuitorul să reglementeze, în funcție de gravitatea comportamentului infracțional, norme penale care vizează direct libertatea persoanei. Aceste dispoziții însă trebuie să fie strict delimitate și condiționate, astfel încât libertatea individuală să fie

respectată. Or, în condițiile în care norma criticată prevede în mod clar, accesibil și previzibil limitele de pedeapsă aplicabile în cazul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, Curtea constată că aceasta permite o individualizare judiciară a executării pedepsei „în condițiile și în temeiul legii”, potrivit art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, ce excedează sferei de reglementare a art. 53 din Constituție. Cu alte cuvinte, stabilirea unor limite de pedeapsă mari în raport cu fapta incriminată, care se încadrează în categoria formei agravate a infracțiunilor, impusă de necesitatea realizării unei politici penale mai ferme, se află în interiorul limitelor proprii ale dreptului la libertatea individuală, așa încât dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză.

29. Curtea a constatat, totodată, că nu poate sancționa o eventuală lipsă de corelare între tratamentul sancționator al anumitor infracțiuni și optica legiuitorului reflectată în ansamblul tratamentului sancționator reglementat de Codul penal și de Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. Astfel, menținerea anumitor limite de pedeapsă în cazul unor infracțiuni și după intrarea în vigoare a noului Cod penal reprezintă opțiunea legiuitorului, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. Prin adoptarea și menținerea acestor norme în fondul activ, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 159 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 20 iulie 2020).

30. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză. Așa fiind, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României este neîntemeiată.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Grec, Ionel Grec, Dumitru Grec și Daniel Grec în Dosarul nr. 1.733/100/2018 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 aprilie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 236

din 25 aprilie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (2) din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată de Ion Petrăchiuță în Dosarul nr. 32.650/212/2018 al Tribunalului Constanța — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 487 D/2020.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. În acest sens, susține că autorul excepției critică dispozițiile legale invocate în raport cu alte dispozițiile legale, respectiv cu cele ale art. 19 alin. (5) din Codul de procedură penală, și nu prin raportarea lor la normele constituționale. Totodată, afirmă că autorul excepției de neconstituționalitate invocă în susținerea acesteia împrejurări de fapt ale cauzei, precum și circumstanțe personale, a căror analiză este de competența exclusivă a instanței judecătorești investite să soluționeze cauza penală în care această excepție a fost invocată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 31 martie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 32.650/212/2018, **Tribunalul Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (2) din Codul penal**, excepție ridicată de Ion Petrăchiuță într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate de autorul excepției împotriva unei sentințe penale prin care a fost revocată suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei cu închisoarea dispuse împotriva aceluiași autor.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 96 alin. (2) din Codul penal creează discriminare între persoanele condamnate, în cazul cărora menținerea suspendării executării pedepsei sub supraveghere este condiționată de îndeplinirea integrală a obligațiilor civile stabilite prin hotărârea judecătorească de condamnare, în raport cu cele trase la răspundere civilă delictuală, care nu sunt supuse unei astfel de constrângeri. Totodată, se susține că simplul fapt că autorul excepției a avut o sursă de venit nu denotă reaua-credință în îndeplinirea obligațiilor civile stabilite prin hotărârea de condamnare, câtă vreme acesta a achitat două treimi din aceste prejudicii, a avut în îngrijire doi copii și a avut de achitat rate la contractul de credit.

6. **Tribunalul Constanța — Secția penală** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Menționează, în acest sens, că dispozițiile art. 19 alin. (5) din Codul de procedură penală și cele ale art. 96 alin. (2) din Codul penal vizează

persoane care se află în situații juridice diferite; prevederile art. 96 alin. (2) din Codul penal reglementează cu privire la plata prejudiciilor civile de către persoanele condamnate, ulterior pronunțării hotărârii judecătorești definitive de condamnare, în timp ce prevederile art. 19 alin. (5) din Codul de procedură penală, conform cărora „repararea prejudiciului material și moral se face potrivit dispozițiilor legii civile” au în vedere faza judecătorești. Pentru aceste motive, susține că textul criticat nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1).

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 96 alin. (2) din Codul penal, care au următorul cuprins: *„Dacă până la expirarea termenului de supraveghere persoana supravegheată nu îndeplinește integral obligațiile civile stabilite prin hotărâre, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei, afară de cazul în care persoana dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească.”*

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul legal criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la principiul egalității în drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, deși dispozițiile art. 96 alin. (2) din Codul penal nu au mai constituit obiectul controlului de constituționalitate, critici similare au fost formulate cu privire la dispozițiile art. 100 alin. (1) lit. c) din Codul penal, care prevăd o condiție similară ce trebuie îndeplinită în vederea liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii.

13. Cu privire la acestea, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 57 din 2 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 17 mai 2017, și Decizia nr. 308 din 25 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 10 august 2023, prin care a respins, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate invocate.

14. Prin deciziile anterior menționate, Curtea a reținut, referitor la îndeplinirea integrală a obligațiilor civile stabilite prin hotărârea de condamnare, că această cerință trebuie îndeplinită de cel condamnat numai dacă acțiunea civilă a fost exercitată în cadrul procesului penal, fiind reflectată, în consecință, în hotărârea de condamnare și în afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească (a se vedea Decizia nr. 308 din 25 mai 2023, paragraful 16).

15. Totodată, Curtea a constatat că urmările săvârșirii unei infracțiuni se circumscriu, pe de o parte, lezării valorii sociale ocrotite de legea penală, iar, pe de altă parte, provocării unui prejudiciu moral sau material. Curtea a reținut, de asemenea, că

apărarea valorilor sociale lezate prin săvârșirea infracțiunii se face prin acțiunea penală, care, potrivit art. 14 alin. (1) din Codul de procedură penală, are ca obiect tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, iar repararea prejudiciului se realizează prin acțiunea civilă formulată de persoana vătămată, care, potrivit art. 19 alin. (1) din același act normativ, are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile, potrivit legii civile, pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale (a se vedea Decizia nr. 308 din 25 mai 2023, paragraful 17).

16. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a reținut că principiul general care guvernează răspunderea penală și răspunderea civilă este acela al vinovăției făptuitorului, în cazul analizat reflectată în săvârșirea unei fapte pedepsite de legea penală. Astfel, se poate susține că pedeapsa cu închisoarea dispusă prin hotărârea de condamnare vine să compenseze prejudiciul adus valorii sociale lezate prin săvârșirea faptei penale, iar îndeplinirea obligațiilor civile stabilite prin hotărârea de condamnare vine să compenseze prejudiciul concret creat prin săvârșirea aceleiași fapte penale. Pe de altă parte, compensarea prejudiciului creat prin săvârșirea faptei penale exprimă inclusiv cerințele de dreptate și echitate, în sensul că partea care a suferit un prejudiciu material sau moral își vede compensată în acest mod pierderea/suferința (a se vedea Decizia nr. 308 din 25 mai 2023, paragraful 18).

17. Totodată, Curtea a observat că îndeplinirea integrală a obligațiilor civile stabilite prin hotărârea de condamnare este circumstanțiată, tocmai din perspectiva posibilităților financiare individuale ale fiecărei persoane vizate, aceasta având posibilitatea să dovedească faptul că nu a avut resursele materiale necesare îndeplinirii obligațiilor civile. Astfel, neîndeplinirea acestei condiții va putea fi constatată doar dacă persoana în cauză nu își îndeplinește cu rea-credință obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, iar nu în toate cazurile, indiferent de existența sau inexistența resurselor materiale (a se vedea Decizia nr. 308 din 25 mai 2023, paragraful 19).

18. Analizând considerentele de principiu statuate prin jurisprudența mai sus invocată, Curtea constată că acestea sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

19. Mai mult, Curtea reține că stabilirea condițiilor în care poate fi revocată suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și a mijloacelor de stimulare a persoanelor în favoarea cărora a fost dispusă această formă de individualizare a pedepsei în vederea îndeplinirii scopurilor acesteia constituie atributul exclusiv al legiuitorului, care prevede aceste pedepse conform politicii penale a statului, în temeiul dispozițiilor

constituționale ale art. 61 alin. (1) din Constituție, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nefiind un drept al persoanelor care comit fapte prevăzute de legea penală, ci doar o vocație pe care o au, *ex lege*.

20. În aceste condiții, Curtea constată că cele două categorii de persoane invocate de autorul excepției, respectiv persoanele condamnate, în cazul cărora menținerea suspendării executării sub supraveghere este condiționată de îndeplinirea integrală a obligațiilor civile stabilite prin hotărârea judecătorească de condamnare, și cele trase la răspundere civilă delictuală, care nu sunt supuse unei astfel de constrângeri, se află în situații diferite, cele dintâi având calitatea de persoane condamnate pentru comiterea unor infracțiuni, iar cele din urmă fiind trase la răspundere civilă delictuală în condițiile ce reglementează această formă a răspunderii juridice. În consecință, obligația de plată a despăgubirilor stabilită în sarcina celor dintâi este impusă printr-o hotărâre penală, de către o instanță penală, în timp ce obligația de plată a obligațiilor civile stabilită în sarcina celor din urmă este impusă acestora printr-o hotărâre judecătorească pronunțată de o instanță civilă.

21. Or, diferențele anterior menționate constituie criterii obiective, ce justifică reglementarea unui regim juridic diferit sub aspectul obligației de plată a despăgubirilor civile stabilite în sarcina unor astfel de persoane, motiv pentru care dispozițiile art. 96 alin. (2) din Codul penal nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. În acest sens, în jurisprudența sa, spre exemplu, prin Decizia nr. 1.154 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 8 noiembrie 2011, și Decizia nr. 99 din 16 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 18 august 2023, paragraful 16, Curtea Constituțională a stabilit că „discriminarea” presupune a trata diferit, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, persoane aflate în situații similare, o asemenea situație intervenind în cazul în care distincția nu urmărește un scop legitim sau nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

22. În ceea ce privește ipoteza concretă invocată de autorul excepției de neconstituționalitate — conform căreia faptul că acesta a avut o sursă de venit nu denotă reaua-credință în îndeplinirea obligațiilor civile stabilite prin hotărârea de condamnare, câtă vreme el a achitat două treimi din aceste prejudicii, a avut în îngrijire doi copii și a avut de achitat rate la contractul de credit —, aceasta constituie o problemă de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale criticate, operațiuni ce excedează competenței instanței de contencios constituțional, fiind de competența exclusivă a organelor judiciare. Pentru aceste motive, Curtea nu poate analiza critica de neconstituționalitate anterior arătată.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Petrăchiuță în Dosarul nr. 32.650/212/2018 al Tribunalului Constanța — Secția penală și constată că dispozițiile art. 96 alin. (2) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 aprilie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ privind stabilirea unor măsuri pentru derularea Programului național de dezvoltare locală

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. II.1 din Legea nr. 187/2024 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Pentru finalizarea obiectivelor de investiții incluse în Programul național de dezvoltare locală, etapele I și II, pentru care nu este efectuată recepția la terminarea lucrărilor cu cel mult 3 luni anterior datelor de 31 decembrie 2024, respectiv de 31 decembrie 2025, date la care expiră durata contractelor de finanțare multianuale încheiate între Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și beneficiarii Programului național de dezvoltare locală, acestea se pot prelungi, la solicitarea beneficiarilor, cu o perioadă de 2 ani.

(2) Prevederile prezentei ordonanțe nu se aplică obiectivelor de investiții pentru care nu au fost solicitate transferuri de la bugetul de stat până la data solicitării prevăzute la alin. (1).

Art. 2. — În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor art. 1, cu cel puțin 15 zile înainte de data expirării duratei contractelor de finanțare, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației va modifica în mod corespunzător ordinele ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației prin care sunt aprobate listele obiectivelor propuse spre finanțare prin Programul național de dezvoltare locală, prevăzute la art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, aprobată prin Legea nr. 89/2015, cu modificările și completările ulterioare, și contractele de finanțare aferente acestora, aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Adrian-Ioan Veștea
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind constituirea, organizarea și funcționarea
Rețelei nucleelor pentru dezvoltare durabilă din România

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. II.2 din Legea nr. 187/2024 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Se constituie Rețeaua nucleelor pentru dezvoltare durabilă din România, denumită în continuare *Rețeaua*, organism cu rol consultativ, fără personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea Departamentului pentru dezvoltare durabilă — structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, în subordinea prim-ministrului, denumit în continuare *Departamentul*.

(2) Rolul Rețelei este de a sprijini implementarea Strategiei naționale pentru dezvoltarea durabilă a României 2030, denumită în continuare *Strategie*, adoptată prin Hotărârea Guvernului nr. 877/2018, cu modificările și completările ulterioare, și a Planului național de acțiune pentru implementarea Strategiei, denumit în continuare *PNA*, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 754/2022 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 877/2018 privind adoptarea Strategiei naționale pentru dezvoltarea durabilă a României 2030.

Art. 2. — (1) Rețeaua este formată din nucleele pentru dezvoltare durabilă, denumite în continuare *nuclee*, potrivit domeniilor constituite la nivelul autorităților administrației publice centrale, cu atribuții în domeniul dezvoltării durabile, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță, care urmăresc implementarea obiectivelor de dezvoltare durabilă ce țin de domeniul de activitate al autorității administrației publice centrale unde își desfășoară activitatea și reprezintă punți de legătură între fiecare autoritate a administrației publice centrale și Departament, pe de o parte, și Institutul Național de Statistică, pe de altă parte.

(2) Nucleele sunt formate din:

a) personal cu atribuții în domeniile de dezvoltare durabilă din cadrul autorităților administrației publice centrale prevăzute în anexă;

b) absolvenți ai cursului postuniversitar „expert dezvoltare durabilă” din cadrul autorităților administrației publice centrale prevăzute în anexă;

c) personal care ocupă funcția publică specifică/funțiile publice specifice de execuție de expert dezvoltare durabilă prin schimbarea denumirii funcțiilor publice de execuție, conform art. 610¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care nu există funcții publice de execuție cu atribuții mai mult de 50% privind activități specifice pentru dezvoltare durabilă, din cadrul autorităților și instituțiilor administrației publice centrale prevăzute în anexă.

(3) În scopul formării nucleelor, autoritățile publice centrale cu atribuții în domeniul dezvoltării durabile întreprind toate măsurile necesare pentru desemnarea personalului prin act administrativ de către conducătorul autorității/instituției publice în care își desfășoară activitatea, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, inclusiv, dacă este cazul, de schimbare a denumirii funcțiilor publice, conform art. 610¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Numărul membrilor care formează nucleele din fiecare autoritate a administrației publice centrale este de minimum 2.

(5) Actul administrativ de constituire a nucleelor la nivelul autorității publice centrale se transmite Departamentului prin poșta electronică, nu mai târziu de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

(6) Componenta nominală a nucleelor se centralizează la nivelul Departamentului în baza actelor administrative de desemnare a personalului care formează nucleele, emise de conducătorii autorităților/instituțiilor publice, în termen de 70 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 3. — (1) Coordonarea Rețelei, precum și secretariatul permanent al Rețelei se asigură de către Departament.

(2) Prin ordin al consilierului de stat coordonator al Departamentului pentru dezvoltare durabilă, din cadrul Departamentului, sunt desemnați coordonatorul Rețelei și persoanele care asigură secretariatul permanent al Rețelei.

(3) Atribuțiile și responsabilitățile coordonatorului Rețelei și ale secretariatului permanent se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare al Rețelei.

(4) Regulamentul de organizare și funcționare al Rețelei se elaborează de către Departament, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, și se aprobă prin decizie a prim-ministrului.

(5) Prin decizia prim-ministrului prevăzută la alin. (4) se aprobă și componența nominală a Rețelei nucleelor pentru dezvoltare durabilă din România.

Art. 4. — (1) Rețeaua îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) sprijină și contribuie la elaborarea documentelor de sinteză, notelor de fundamentare și urmărirea/evaluarea indicatorilor de dezvoltare durabilă aferenți domeniilor de competență;

b) sprijină și acționează pentru a asigura monitorizarea indicatorilor naționali pentru dezvoltare durabilă, prin furnizarea de date statistice, în conformitate cu specificul autorităților/instituțiilor publice în care își desfășoară activitatea;

c) oferă sprijin pentru eficientizarea Sistemului statistic național prin propunerea de actualizare a Setului de indicatori naționali de dezvoltare durabilă, la solicitarea Departamentului;

d) măsoară și evaluează impactul implementării soluțiilor/măsurilor de dezvoltare durabilă și raportează indicatorii specifici PNA;

e) participă la elaborarea raportului anual de progres al PNA pentru implementarea Strategiei și a Raportului național voluntar privind progresul în atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă;

f) contribuie cu analize privind implementarea și actualizarea Strategiei și a PNA în sprijinul elaborării unor propuneri de inițiative legislative, în domeniile identificate ca fiind prioritare pentru implementarea Strategiei și asigurării coerenței politicilor pentru dezvoltare durabilă;

g) oferă suport Comitetului interdepartamental pentru dezvoltare durabilă, la solicitarea acestuia;

h) sprijină implementarea Codului român al sustenabilității, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.117/2023 privind aprobarea Metodologiei pentru raportarea durabilității — Codul român al sustenabilității, cu modificările ulterioare, în

conformitate cu specificul autorității publice centrale în care își desfășoară activitatea, identifică și comunică bune practici în implementarea soluțiilor/măsurilor de dezvoltare durabilă în domeniul lor de competență;

i) sprijină diseminarea și implementarea principiilor și valorilor dezvoltării durabile în rândul societății civile și al altor factori interesați și identifică nevoile de dezvoltare durabilă la nivelul societății.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) se detaliază prin Regulamentul de organizare și funcționare al Rețelei.

(3) În exercitarea atribuțiilor lor, nucleeele pot solicita puncte de vedere de la structurile interne și/sau entitățile aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea autorităților administrației publice centrale din care acestea fac parte, precum și de la alte autorități și/sau instituții ale administrației publice, după caz.

Art. 5. — (1) Ulterior constituirii, componența Rețelei se va actualiza prin decizie a prim-ministrului, la propunerea consilierului de stat coordonator al Departamentului, în baza actelor de desemnare emise de conducătorii autorităților publice centrale, ori de câte ori este cazul, în condițiile pierderii sau dobândirii calității de membru în nucleu ca urmare a modificării atribuțiilor specifice din domeniul dezvoltării durabile prevăzute în fișa postului cu mai mult de 50%.

(2) Fișa postului personalului care face parte din Rețea se completează, la nivelul autorității administrației publice centrale în care își desfășoară activitatea, cu atribuțiile specifice din domeniul dezvoltării durabile, care decurg din calitatea de membru în nucleul din Rețea.

(3) Mandatul membrilor Rețelei este valabil până la revocarea prin decizie a prim-ministrului, la propunerea consilierului de stat coordonator al Departamentului, în baza actelor emise de conducătorii autorităților publice centrale.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
p. Viceprim-ministru,
ministru afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean
Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Alexandru-Mihai Ghigiu
Departamentul pentru Dezvoltare Durabilă,
Borbély László,
consilier de stat
p. Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marius-Ilie Stanciu,
secretar de stat
Ministrul cercetării, inovării și digitalizării,
Bogdan-Gruia Ivan
Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,
Ștefan-Radu Oprea
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu
Ministrul afacerilor externe,
Luminița-Teodora Odobescu

Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș
Ministrul energiei,
Sebastian-Ioan Burduja
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet
Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila
Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Adrian Căciu
p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat
Ministrul culturii,
Raluca Turcan
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Adrian-Ioan Veștea
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Florin-Ionuț Barbu
p. Ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse,
Bogdan-Florin Paraschiv,
subsecretar de stat
Ministrul apărării naționale,
Angel Tîlvăr

București, 28 august 2024.

Nr. 35.

**Autoritățile administrației publice centrale și domeniile în care funcționează
Rețeaua nucleelor pentru dezvoltare durabilă din România**

1. Ministerul Afacerilor Externe — domeniul afacerilor externe;
2. Ministerul Afacerilor Interne — domeniul afacerilor interne;
3. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale — domeniul agriculturii;
4. Ministerul Apărării Naționale — domeniul apărării naționale;
5. Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor — domeniul mediului, apelor și pădurilor;
6. Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării — domeniul cercetării;
7. Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării — domeniul digitalizării și comunicațiilor;
8. Ministerul Culturii — domeniul culturii;
9. Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației — domeniul dezvoltării regionale;
10. Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului — domeniul economiei, al mediului de afaceri, al turismului;
11. Ministerul Educației — domeniul educației;
12. Ministerul Energiei — domeniul energiei;
13. Ministerul Finanțelor — domeniul finanțelor;
14. Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene — domeniul fondurilor europene;
15. Ministerul Muncii și Solidarității Sociale — domeniul muncii și protecției sociale;
16. Ministerul Sănătății — domeniul sănătății;
17. Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse — domeniul tineretului și egalității de șanse;
18. Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — domeniul transporturilor și infrastructurii.

ANEXĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea de sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2024, pentru suplimentarea bugetului Ministerului Afacerilor Externe

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2024 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Afacerilor Externe pe anul 2024, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul 20 „Bunuri și servicii”, cu suma de 82.000 mii lei credite de angajament și bugetare și la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 20 „Bunuri și servicii”, cu suma de 6.600 mii lei credite de angajament și bugetare, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2024, în vederea plății obligațiilor ce decurg din angajamentele legale.

Art. 2. — (1) Ministerul Afacerilor Externe răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumelor alocate potrivit prevederilor art. 1.

(2) Sumele rămase neutilizate se restituie la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului până la sfârșitul anului 2024.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Afacerilor Externe pe anul 2024.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Ministrul afacerilor externe,
Luminița-Teodora Odobescu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 28 august 2024.
Nr. 1.046.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unor sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2024, pentru suplimentarea bugetului Curții Constituționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2024 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Curții Constituționale pe anul 2024, cu suma de 23.160 mii lei credite de angajament și credite bugetare, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2024.

Art. 2. — Sumele prevăzute la art. 1 sunt destinate achitării drepturilor de natură salarială aferente anului 2024 pentru personalul Curții Constituționale.

Art. 3. — Curtea Constituțională răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 4. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Curții Constituționale pe anul 2024.

Art. 5. — Sumele rămase neutilizate se restituie la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului până la finele anului 2024.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean
p. Președintele Curții Constituționale,
Cristian Deliorga
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 28 august 2024.
Nr. 1.047.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții
„Integrarea sistemului de control acces al Magistralei 4 (Racord 1 — Nicolae Grigorescu 2 —
Anghel Saligny și Racord 2 — Gara de Nord 2 — Străulești) cu Magistralele 1, 2 și 3 și TL”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Integrarea sistemului de control acces al Magistralei 4 (Racord 1 — Nicolae Grigorescu 2 — Anghel Saligny și Racord 2 — Gara de Nord 2 — Străulești) cu Magistralele 1, 2 și 3 și TL”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului

Transporturilor și Infrastructurii, precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Societatea de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Adrian-Ioan Veștea

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 28 august 2024.

Nr. 1.048.

ANEXĂ

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Integrarea sistemului de control acces al Magistralei 4 (Racord 1 — Nicolae Grigorescu 2 —
Anghel Saligny și Racord 2 — Gara de Nord 2 — Străulești) cu Magistralele 1, 2 și 3 și TL”**

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Metrorex — S.A.

Amplasament: municipiul București

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)	mii lei	162.821
(în prețuri valabile la data de 12.02.2024; 1 euro = 4,9753 lei)		
— din care C + M	mii lei	28.431
Capacități:		
— poartă de control acces	buc.	200
— echipament pentru validarea titlurilor de călătorie magnetice	buc.	174
— echipament pentru validarea titlurilor de călătorie contactless	buc.	218
— automat de vânzare cartele	buc.	88
— instalații de televiziune în circuit închis	sistem/acces	22
— instalații de sonorizare la cabine	sistem/cabină	18
— instalații de telefonie la cabine/casierie	sistem/acces	36
Durata de execuție a investiției	luni	7

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antisismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții
„Autostrada Timișoara—Moravița”, județul Timiș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1), lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Autostrada Timișoara—Moravița”, județul Timiș, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile — Programul Transport (P.T.) 2021—2027 și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor

aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Adrian-Ioan Veștea

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 28 august 2024.

Nr. 1.049.

ANEXA

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Autostrada Timișoara—Moravița”

Ordonator principal de credite: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

Amplasament: județul Timiș

Valoarea totală (inclusiv T.V.A.):		14.590.138 mii lei	
(în prețuri la data de 20.06.2024/1 euro = 4,9770 lei)			
din care C + M (inclusiv TVA):		12.325.833 mii lei	
Durata de execuție a obiectivului de investiții:		48 luni	
Eșalonarea investiției (INV/C + M):			
Anul I	<u>3.900.000 mii lei</u>	Anul II	<u>3.900.000 mii lei</u>
	3.400.000 mii lei		3.400.000 mii lei
Anul III	<u>3.900.000 mii lei</u>	Anul IV	<u>2.890.138 mii lei</u>
	3.400.000 mii lei		2.125.833 mii lei
Capacități:			
— lungime traseu:		72,93 km	
— lățime platformă:		26,00 m	

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform prevederilor Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea investiției se realizează din fonduri externe nerambursabile — Programul Transport (P.T.) 2021—2027 și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind repartizarea sumelor corespunzătoare cotei prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea bugetului de stat pe anul 2024 nr. 421/2023 pentru finanțarea instituțiilor publice de spectacole din subordinea autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale din județe, respectiv teatre, opere și filarmonici

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 7 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2024 nr. 421/2023,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Din sumele încasate până la data de 31 iulie 2024, aferente cotei prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea bugetului de stat pe anul 2024 nr. 421/2023, se aprobă repartizarea sumei de 308.442.366,24 lei și alocarea acesteia bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Sumele repartizate potrivit alin. (1) se utilizează exclusiv pentru finanțarea instituțiilor publice de spectacole din subordinea autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale din județe, respectiv teatre, opere și filarmonici.

Art. 2. — În termen de 5 zile de la data publicării prezentei hotărâri, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației virează sumele prevăzute în anexă în conturile distincte de venituri ale unităților administrativ-teritoriale 21.A.04.06.00 „Sume repartizate pentru finanțarea instituțiilor de spectacole și concerte”, codificate cu codurile de identificare fiscală ale acestora.

Art. 3. — Sumele repartizate se cuprind în bugetele locale prin rectificarea bugetară locală.

Art. 4. — Ordonatorii principali de credite răspund de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu

Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Adrian-Ioan Veștea

Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 28 august 2024.

Nr. 1.051.

ANEXĂ

REPARTIZAREA

sumelor pentru finanțarea instituțiilor publice de spectacole din subordinea autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale din județe, respectiv teatre, opere și filarmonici

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Denumirea instituției	Sumă alocată (lei)
			Total	308.442.366,24
1	Alba	Județul Alba	Teatrul de Păpuși „Prichindel”	4.277.000,00
2	Arad	Municipiul Arad	Teatrul Clasic „Ioan Slavici”	4.188.823,27
3	Arad	Municipiul Arad	Filarmonica de Stat Arad	4.505.588,56
4	Argeș	Județul Argeș	Teatrul „Alexandru Davila” Pitești	8.401.112,70
5	Argeș	Municipiul Pitești	Filarmonica Pitești	4.073.582,78
6	Bacău	Județul Bacău	Filarmonica „Mihail Jora”	6.327.823,46
7	Bacău	Municipiul Bacău	Teatrul Municipal „Bacovia”	2.333.609,46
8	Bihor	Județul Bihor	Teatrul „Regina Maria”	6.624.669,84
9	Bihor	Județul Bihor	Teatrul „Szigligeti Szinhaz”	6.176.780,29
10	Bihor	Județul Bihor	Filarmonica de Stat Oradea	4.967.761,71
11	Bistrița-Năsăud	Municipiul Bistrița	Centrul Cultural Municipal „George Coșbuc”	2.850.000,00
12	Botoșani	Municipiul Botoșani	Filarmonica „George Enescu”	1.766.444,67
13	Botoșani	Municipiul Botoșani	Teatrul „Mihai Eminescu”	1.996.666,01
14	Botoșani	Municipiul Botoșani	Teatrul pentru Copii și Tineret „Vasilache”	571.551,61
15	Brașov	Municipiul Brașov	Teatrul „Sică Alexandrescu” Brașov	2.960.945,65
16	Brașov	Municipiul Brașov	Opera Brașov	11.672.283,99
17	Brașov	Municipiul Brașov	Teatrul pentru Copii „Arlechino” Brașov	1.072.513,00
18	Brașov	Municipiul Brașov	Filarmonica Brașov	5.314.046,08

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Denumirea instituției	Sumă alocată (lei)
19	Brăila	Județul Brăila	Filarmonica „Lyra — George Cavadia”	1.712.294,31
20	Brăila	Municipiul Brăila	Teatrul „Maria Filotti”	2.626.162,89
21	Brăila	Municipiul Brăila	Teatrul de Păpuși	820.675,90
22	Buzău	Județul Buzău	Teatrul „George Ciprian”	5.014.000,00
23	Caraș-Severin	Județul Caraș-Severin	Teatrul de Vest Reșița	3.166.718,05
24	Cluj	Județul Cluj	Filarmonica de Stat „Transilvania”	19.368.598,20
25	Cluj	Județul Cluj	Teatrul de Păpuși „Puck” Cluj-Napoca	3.895.491,52
26	Cluj	Municipiul Turda	Teatrul Național „Aureliu Manea” Turda	4.186.899,74
27	Constanța	Județul Constanța	Teatrul de Stat Constanța	11.683.551,50
28	Constanța	Județul Constanța	Teatrul de Copii și Tineret „Căluțul de Mare” Constanța	3.287.126,63
29	Covasna	Județul Covasna	Teatrul Coregrafic și Dans Folcloric „Trei scaune — Háromszék”	728.980,83
30	Covasna	Municipiul Sfântu Gheorghe	Teatrul „Andrei Mureșanu”	851.421,30
31	Covasna	Municipiul Sfântu Gheorghe	Teatrul „Tamasi Aron”	7.219.033,48
32	Covasna	Municipiul Târgu Secuiesc	Centrul Cultural „Vigadó” Târgu Secuiesc	226.479,48
33	Dâmbovița	Municipiul Târgoviște	Teatrul Municipal „Tony Bulandra”	5.716.244,69
34	Dolj	Municipiul Craiova	Opera Română Craiova	5.810.753,80
35	Dolj	Municipiul Craiova	Teatrul pentru Copii și Tineret „Colibri”	1.638.930,56
36	Dolj	Municipiul Craiova	Filarmonica „Oltenia”	3.978.131,45
37	Galați	Municipiul Galați	Teatrul Dramatic „Fani Tardini”	1.973.993,86
38	Galați	Municipiul Galați	Teatrul Național de Operă și Operetă „Nae Leonard”	4.715.651,99
39	Galați	Municipiul Galați	Teatrul pentru Copii și Tineret „Gulliver”	1.261.162,74
40	Giurgiu	Județul Giurgiu	Teatrul „Tudor Vianu” Giurgiu	2.869.913,20
41	Gorj	Municipiul Târgu Jiu	Teatrul Dramatic „Elvira Godeanu”	5.243.887,47
42	Harghita	Municipiul Gheorgheni	Teatrul „Figura Stúdió Színház”	811.164,13
43	Harghita	Municipiul Miercurea-Ciuc	Teatrul Municipal „Csiki Jatekszin”	2.286.763,62
44	Harghita	Municipiul Miercurea-Ciuc	Teatrul Coregrafic Secuiesc	1.040.182,81
45	Harghita	Municipiul Odorheiu Secuiesc	Teatrul „Tomcsa Sándor”	1.757.522,29
46	Hunedoara	Județul Hunedoara	Teatrul Dramatic „I.D. Sîrbu” Petroșani	1.088.000,00
47	Hunedoara	Județul Hunedoara	Teatrul de Artă Deva	558.000,00
48	Iași	Județul Iași	Filarmonica „Moldova” Iași	21.813,80
49	Iași	Județul Iași	Teatrul pentru Copii și Tineret „Luceafărul” Iași	6.389.264,28
50	Iași	Municipiul Iași	Ateneul Național din Iași	9.826.575,58
51	Maramureș	Municipiul Baia Mare	Teatrul Municipal Baia Mare	6.696.592,85
52	Mureș	Județul Mureș	Filarmonica de Stat	7.827.417,53
53	Mureș	Județul Mureș	Teatrul pentru Copii și Tineret „Ariel”	3.120.974,96
54	Mureș	Orașul Miercurea Nirajului	Teatrul Coregrafic „Bekecs”	2.087.845,90
55	Neamț	Județul Neamț	Teatrul „Tineretului” Piatra-Neamț	6.173.089,54
56	Prahova	Municipiul Ploiești	Teatrul „Toma Caragiu”	6.826.606,59
57	Prahova	Municipiul Ploiești	Filarmonica „Paul Constantinescu”	7.278.578,65
58	Satu Mare	Județul Satu Mare	Filarmonica de Stat „Dinu Lipatti”	1.747.897,58
59	Satu Mare	Municipiul Satu Mare	Teatrul de Nord Satu Mare	5.396.009,54
60	Sibiu	Județul Sibiu	Filarmonica de Stat Sibiu	2.099.571,22
61	Sibiu	Municipiul Sibiu	Teatrul Național „Radu Stanca”	13.919.809,21
62	Sibiu	Municipiul Sibiu	Teatrul pentru Copii și Tineret „Gong”	765.589,51
63	Suceava	Municipiul Suceava	Teatrul Municipal „Matei Vișniec”	4.000.000,00
64	Timiș	Județul Timiș	Teatrul pentru Copii și Tineret „Merlin”	2.007.754,03
65	Timiș	Municipiul Timișoara	Filarmonica „Banatul”	11.090.727,94
66	Timiș	Municipiul Timișoara	Teatrul Maghiar de Stat „Csiky Gergely”	5.084.138,20
67	Timiș	Municipiul Timișoara	Teatrul German de Stat	5.172.376,33
68	Tulcea	Județul Tulcea	Centrul Cultural cu statut de teatru „Jean Bart”	2.900.000,00
69	Vaslui	Județul Vaslui	Teatrul „Victor Ion Popa” Bârlad	3.468.984,43
70	Vâlcea	Județul Vâlcea	Teatrul „Anton Pann” Râmnicu Vâlcea	1.819.248,69
71	Vâlcea	Municipiul Râmnicu Vâlcea	Teatrul Municipal „Ariel”	1.399.422,07
72	Vâlcea	Municipiul Râmnicu Vâlcea	Filarmonica „Ion Dumitrescu”	2.099.133,10
73	Vrancea	Municipiul Focșani	Teatrul Municipal „Maior Gheorghe Pastia” Focșani	3.604.005,19

★

RECTIFICĂRI

În anexa la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 3.690/775/2024 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.857/441/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 și 604 bis din 28 iunie 2024, se face următoarea rectificare:

— la pct. 24, la partea dispozitivă, în loc de: „24. La anexa nr. 2, la articolul 1, alin. (3), litera a), în tabel, la punctul 13 de la litera B. PACHET DE BAZĂ, litera t) se modifică și va avea următorul cuprins:” se va citi: „24. La anexa nr. 2, la articolul 1, alin. (3), litera a), în tabel, la punctul 10 de la litera B. PACHET DE BAZĂ, litera t) se modifică și va avea următorul cuprins:”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

